

Cauza C-36/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

22 ianuarie 2021

Instanța de trimitere:

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Țările de Jos)

Data deciziei de trimitere:

22 decembrie 2020

Recurentă

Sense Visuele Communicatie en Handel vof (care acționează, de asemenea, sub denumirea De Scharrelderij)

Intimat:

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Obiectul procedurii principale

Procedura principală privește un litigiu între Sense Visuele Communicatie en Handel vof (care acționează, de asemenea, sub denumirea De Scharrelderij) (denumită în continuare „recurenta”) și Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (ministrul agriculturii, naturii și calității alimentelor, denumit în continuare „intimatul”) privind refuzul intimatului de a acorda recurenteii despăgubiri pentru prejudiciul pe care aceasta pretinde că l-a suferit ca urmare a informației incorecte furnizate de intimat privind aplicarea unei dispoziții de drept al Uniunii.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

Această cerere, formulată în temeiul articolului 267 TFUE, privește aplicarea principiului protecției încrederii legitime. Mai precis, este vorba despre aspectul dacă, în cazul în care informațiile eronate furnizate de un organ administrativ național se referă la o dispoziție clară de drept al Uniunii, fapt care împiedică

invocarea principiului protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul Uniunii, se poate evalua, pe baza principiului încrederii legitime prevăzut de dreptul național, dacă acest organ a acționat în mod ilegal atunci când nu a acordat despăgubiri persoanei în cauză.

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii se opune posibilității de a se evalua, pe baza principiului protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul național, dacă un organ administrativ național a generat încredere cu încălcarea unei dispoziții de drept al Uniunii și a acționat, astfel, în mod ilegal potrivit dreptului național atunci când nu a acordat despăgubiri pentru prejudiciul suferit de un justițiabil ca urmare a acestui lucru, în cazul în care acest justițiabil nu poate invoca cu succes principiul protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul Uniunii, deoarece este vorba despre o dispoziție clară de drept al Uniunii?

Dispoziția de drept al Uniunii invocată

Articolul 50 din Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune (denumit în continuare „Regulamentul nr. 1307/2013”)

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 Recurenta este o societate în nume colectiv cu doi asociați: A și B. A este născută la 21 ianuarie 1977. Recurenta operează o exploatație de creștere a porcilor din anul 2017.
- 2 Intimatul a încredințat punerea în aplicare a politicii agricole comune în Țările de Jos Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (Agenția Neerlandeză pentru Antreprenoriat, denumită în continuare „RVO”). Întrucât până în 2018 recurenta nu a beneficiat de drepturi la plată, ea a contactat RVO de mai multe ori pentru a afla dacă ar putea obține aceste drepturi și cum ar putea face acest lucru. Din răspunsurile formulate de RVO a reieșit că recurenta ar fi eligibilă pentru drepturi la plată din rezerva națională pentru tinerii fermieri, deoarece A avea mai puțin de 41 de ani în orice moment al anului 2018. RVO a confirmat această informație prin e-mail, iar site-ul RVO a menționat în 2018 că, pentru a fi considerată tânăr fermier, persoana în cauză trebuie să aibă în anul de cerere mai puțin de 41 de ani.
- 3 Pe baza acestei informații, recurenta a solicitat, printre altele, în cererea unică din 5 aprilie 2018, drepturi la plată din rezerva națională pentru tinerii fermieri. Intimatul a respins această cerere pentru motivul că în 2018 A avea peste 40 de ani (având în vedere că a împlinit 41 de ani la 21 ianuarie 2018) și nu respecta, prin urmare, limita de vârstă prevăzută la articolul 50 alineatul (2) partea

introdusivă și litera (b) din Regulamentul nr. 1307/2013. Potrivit acestei dispoziții, sunt tinerii fermieri persoanele care „nu au mai mult de 40 de ani” în anul depunerii cererii. Prin decizia din 22 martie 2019 (denumită în continuare „decizia atacată”), intimatul a declarat neîntemeiată contestația pe care recurenta a depus-o împotriva acestui refuz.

Principalele argumente ale părților din litigiul principal

- 4 Părțile din litigiul principal nu contestă faptul că recurenta nu era eligibilă în 2018 pentru alocarea de drepturi la plată din rezerva națională pentru tinerii fermieri. Cu toate acestea, recurenta consideră că a suferit un prejudiciu de pe urma informării eronate de către intimat, pe care acesta trebuie să îl repare. Întrucât ea a pornit de la premisa că avea dreptul la alocarea de drepturi la plată din rezerva națională, nu a mai cumpărat drepturi la plată pentru 2018, astfel încât a pierdut plățile directe în anul respectiv. În opinia recurente, dat fiind că nu a luat în considerare informarea eronată menționată anterior și prejudiciul rezultat, decizia atacată încalcă principiul protecției încrederii legitime și este, prin urmare, ilegală.
- 5 Intimatul nu neagă că recurenta a fost informată greșit de către RVO. Cu toate acestea, intimatul consideră că din jurisprudența Curții reiese că nu se poate invoca principiul protecției încrederii legitime cu privire la o dispoziție clară de drept al Uniunii, precum articolul 50 din Regulamentul nr. 1307/2013 (a se vedea Hotărârea din 26 aprilie 1988, Krücken, 316/86, EU:C:1988:201, și Hotărârea din 20 iunie 2013, Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407). Un act al unei autorități naționale însărcinate cu aplicarea dreptului Uniunii, care încalcă acest drept, nu poate crea încredere legitimă, indiferent dacă a fost vorba de bună-credință.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 6 Recurenta putea presupune că RVO a reprodus punctul de vedere al intimatului. Se consideră că ea a solicitat, pe baza informațiilor furnizate de RVO, alocarea de drepturi la plată din rezerva națională pentru tinerii fermieri și că nu a cumpărat drepturi la plată. Prin urmare, ea a pierdut plățile directe și a suferit un prejudiciu. Această procedură privește chestiunea dacă intimatul a acționat cu încălcarea principiului protecției încrederii legitime, acționând astfel în mod ilegal, prin faptul că nu a reparat acest prejudiciu. Prin urmare, recurenta nu susține că intimatul trebuie să îi aloce drepturi la plată din rezerva națională pentru tinerii fermieri, ci dorește să obțină o despăgubire pentru prejudiciul său.
- 7 Din jurisprudența Curții reiese că, atunci când statele membre trebuie să ia în considerare, în aplicarea dreptului Uniunii, principiul protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul Uniunii, așa cum este cazul în speță, nu este posibilă și aplicarea principiului protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul intern (a se vedea Hotărârea din 13 martie 2008, Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening, C-383/06, EU:C:2008:165, punctele 52 și 53, și Hotărârea din 20 iunie 2013, Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, punctul 51). Instanța de

trimitere deduce de aici că, chiar dacă principiul protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul intern ar oferi recurentei o mai bună protecție juridică, aceasta nu îl poate invoca cu succes. Aceasta înseamnă că încrederea creată de organul administrativ național cu încălcarea dreptului Uniunii nu poate avea drept rezultat eligibilitatea recurentei pentru drepturile la plată din rezerva națională pentru tinerii fermieri.

- 8 Cu toate acestea, instanței de trimitere nu îi este clar dacă recurenta nu poate beneficia nici de plata unei despăgubiri din partea organului administrativ național pentru prejudiciul pe care l-a suferit ca urmare a informației incorecte furnizate de intimat. În hotărâri anterioare, instanța de trimitere a considerat că ar fi posibil să se evalueze, pe baza principiului protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul intern, dacă organul administrativ național a generat încredere și a acționat în mod ilegal atunci când nu a acordat despăgubiri pentru prejudiciul suferit de justițiabilă ca urmare a acestui lucru.
- 9 De asemenea, avocatul general Mancini a explicat, în Concluziile din 11 februarie 1988 (Krücken, 316/86, EU:C:1988:78), că concluzia potrivit căreia comerciantul în cauză nu era eligibil pentru protecție în temeiul principiului încrederii legitime nu îl privează pe cel care a suferit prejudiciul de posibilitatea de a formula, la instanța națională, o cerere de despăgubire împotriva autorităților responsabile pentru acest prejudiciu. În plus, în literatura neerlandeză de specialitate (cu referire la Hotărârea Curții din 16 iulie 1992, Bélovo [C-187/91, EU:C:1992:333, punctul 11]), nu se exclude faptul că așteptările create de o autoritate administrativă națională cu încălcarea dreptului Uniunii pot justifica o acțiune în despăgubire în conformitate cu dreptul național.
- 10 Nu toate argumentele prezentate de avocata generală Kokott în Concluziile din 24 ianuarie 2013 (Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:35) par să se opună unei astfel de despăgubiri. Aplicarea principiului protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul Uniunii garantează că dreptul Uniunii este aplicat în același mod în toate statele membre și că, pe scurt, încrederea creată cu încălcarea dreptului Uniunii nu poate avea drept rezultat eligibilitatea justițiabilei pentru drepturi care contravin acestui drept al Uniunii. Cu toate acestea, o despăgubire plătită de organul administrativ național nu dăunează bugetului Uniunii și nu duce la denaturarea gravă a concurenței între statele membre. Pe de altă parte, argumentul prezentat de avocata generală Kokott, potrivit căruia principiul protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul Uniunii trebuie aplicat în același mod, indiferent dacă instituțiile Uniunii Europene sau statele membre aplică dreptul Uniunii în cazuri specifice, pare să pledeze pentru aplicarea exclusivă a principiului protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul Uniunii, fapt care face imposibilă, prin urmare, aplicarea principiului protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul intern.
- 11 Având în vedere considerațiile de mai sus, nu este dincolo de orice îndoială rezonabilă că dreptul Uniunii se opune posibilității de a se evalua, pe baza principiului protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul intern, dacă un organ

administrativ național a generat încredere cu încălcarea unei dispoziții de drept al Uniunii și a acționat, astfel, în mod ilegal potrivit dreptului național atunci când nu a acordat despăgubiri pentru prejudiciul suferit de justițiabil ca urmare a acestui lucru, în cazul în care justițiabilul nu poate invoca cu succes principiul protecției încrederii legitime prevăzut de dreptul Uniunii, deoarece este vorba despre o dispoziție clară de drept al Uniunii. Întrucât este necesară interpretarea dreptului Uniunii cu privire la acest aspect, pentru soluționarea litigiului cu care a fost sesizată, instanța de trimitere adresează Curții întrebarea preliminară formulată mai sus.

DOCUMENT DE LUCRU